

**DIUMENGE QUINT
DE QUARESMA**

LECTURA PRIMERA

Vos infondré el meu esperit i recobrareu la vida

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

37, 12-14

Açò diu el Senyor Déu:

«Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres,
vos faré eixir de les vostres sepultures i vos duré a la terra d'Israel.
Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres
i vos faré eixir de les vostres sepultures,
sabreu que jo soc el Senyor.
Vos infondré el meu alé i recobrareu la vida,
i vos deixaré en la vostra terra.
Llavors sabreu que jo, el Senyor,
ho he anunciat i ho he complit.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

130 (129), 1-2.3-4.5-6.7-8 (R.: 7)

R. Són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.

Des de l'abisme vos cride, Senyor.
Senyor escolteu el meu clam.
Estigueu atent: escolteu
el meu clam que vos suplica.

R. Són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.

Si tinguéreu en compte les culpes.
¿qui es podria sostindre?
Però perdonar és molt vostre,
i això ens infon respecte.

R. Són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.

Confie en la paraula del Senyor.
La meua ànima hi confia.
Espera el Senyor la meua ànima,
més que els sentinelles el matí.

R. Són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.

¡Que esperen el matí els sentinelles!
Israel espera el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És ell qui redimix Israel
de totes les seues culpes.

R. Són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.

LECTURA SEGONA

L'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts habita en vosaltres

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8, 8-11

Germans:

Els qui viuen segons la carn
no poden agradar a Déu.
Però vosaltres no viviu segons la carn
sinó segons l'Esperit,
perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres,
i si algú de vosaltres no tinguera l'Esperit de Crist,
no seria de Crist.
Però si Crist està en vosaltres,
encara que el cos haja de morir per culpa del pecat,
com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida.
I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell
qui va ressuscitar Jesús d'entre els morts,
també aquell qui va ressuscitar Crist d'entre els morts
donarà la vida als vostres cossos mortals
gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres.

Paraula de Déu.

VERS ABANS DE L'EVANGELI.

Jo 11, 25a.26

Jo soc la resurrecció i la vida, diu el Senyor;
els qui creuen en mi, no moriran mai.

EVANGELI

Jo soc la resurrecció i la vida

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

11, 1-45

En aquell temps,
caigué malalt un home que es deia Llätzer.
Era de Betània,
el poble de Maria i de la seua germana Marta.
Maria era qui, més avant,
ungí el Senyor amb perfum
i li torcà els peus, amb els cabells.
Llätzer, el malalt, era el seu germà.

Les dos germanes enviaren a dir a Jesús:

— «Senyor, aquell que ameu està malalt.»

Jesús, en sentir això, digué:

— «Eixa malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu:
el Fill de Déu serà glorificat.»

Jesús amava Marta i la seua germana i Llätzer
Després de rebre la notícia de la malaltia,
es quedà encarà dos dies en el lloc on estava.

Després, passats eixos dies, digué als deixebles:

— «Tornem a Judea.»

Els li digueren:

— «Rabí, fa poc que els jueus vos volien apedregar,
¿i ara hi torneu?»

Jesús contestà:

— «¿No són dotze hores les hores del dia?
Els qui caminen de dia no entropessen,
perquè veuen la claror d'este món,
però els qui caminen de nit sí que entropessen,
perquè els falta la claror.»

Després afegí:

— «Llätzer, el nostre amic, s'ha adormit;
vaig a despertar-lo»

Els deixebles li digueren:

— «Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo.»

Jesús es referia a la seua mort,
però els deixebles es pensaven que parlava del descans de la son.

Llavors Jesús els digué clarament:

- «Llàtzer és mort.
M'alegre de no haver estat allí;
serà en profit vostre, perquè cregueu.
Però ara anem a buscar-lo.»

Tomàs, el Bessó, digué als seus companys:

- «Anem també nosaltres; morirem amb ell.»

Quan Jesús arribà,

ja feia quatre dies que Llàtzer estava en el sepulcre.
Betània està prop de Jerusalem, a cosa de tres quilòmetres,
i molts dels jueus
havien vingut a donar el condol a Marta i a Maria
per la mort del seu germà.
Marta, quan va saber que Jesús arribava, isqué a rebre'l.
Maria es quedà en casa.

Marta digué a Jesús:

- «Senyor, si haguéreu estat ací,
el meu germà no s'hauria mort.
Però fins i tot ara jo sé
que Déu vos concedirà tot allò que li demaneu.»

Jesús li diu:

- «El teu germà ressuscitarà.»

Marta li respon:

- «Ja sé que ressuscitarà quan tots ressusciten el darrer dia.»

Li diu Jesús:

- «Jo soc la resurrecció i la vida.
Els qui creuen en mi, encara que muiren, viuran,
i tots els qui viuen i creuen en mi no moriran mai.
¿Creus açò?»

Ella li diu:

- «Sí, Senyor:
Jo crec que vós sou el Messies,
el Fill de Déu que havia de vindre al món.»

Havent dit això,

anà a cridar la seua germana Maria,
i li digué en veu baixa:

- «El Mestre està ací i et crida.»

Quan ella sentí això, s'alçà de seguida i anà a buscar-lo.

Jesús encara no havia entrat al poble,
sinó que estava en el lloc on Marta l'havia trobat.
Els jueus que estaven amb ella en casa per a donar-li el condol,
en veure que s'alçava així i se n'anava,
la seguiren, pensant-se que anava a plorar vora el sepulcre.

Maria arribà on estava Jesús

i, en veure'l, es llançà als seus peus i li digué:

— «Senyor, si haguéreu estat ací,
el meu germà no s'hauria mort.»

Jesús, quan va veure com plorava,

i com ploraven també els jueus que l'havien acompanyada,
es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà:

— «¿On l'heu posat?»

Li diuen:

— «Veni a veure-ho, Senyor.»

Jesús es posà a plorar.

Els jueus deien:

— «Mireu com l'amava.»

Altres deien:

— «Este home que obrí els ulls al cego,
¿no hauria pogut evitar que Llätzer morira?»

Jesús, commogut una altra vegada, arribà on estava el sepulcre.

Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué:

— «Lleveu la llosa.»

Marta, la germana del difunt, diu a Jesús:

— «Senyor, ja fa mala olor; fa quatre dies que és mort.»

Jesús li respon:

— «¿No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?»

Llavors llevaren la llosa.

Després Jesús alçà els ulls al cel i digué:

— «Pare, vos done gràcies perquè m'heu escoltat.
Ja sé que sempre m'escolteu,
però dic açò perquè ho sàpia la gent que em rodeja
i creguen que sou vós qui m'heu enviat.»

Havent dit això, cridà fort:

— «Llàtzer, ix fora.»

I el mort va eixir.

Tenia els peus i les mans lligats,
amb les benes d'amortallar
i la cara lligada amb un mocador.
Jesús els digué:

— «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

Molts dels jueus que havien anat a casa de Maria
i veren allò que va fer Jesús,
cregueren en ell.

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

11, 3-7.17.20-27.33b-45

En aquell temps,

les dos germanes enviaren a dir a Jesús:

— «Senyor, aquell que ameu tant està malalt.»

Jesús, en sentir això, digué:

— «Eixa malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu;
el Fill de Déu en serà glorificat»

Jesús amava Marta i la seua germana i Llàtzer.

Després de rebre la notícia de la malaltia,
es quedà encara dos dies en el lloc on estava.

Després, passats eixos dies, digué als deixebles:

«Tornem a Judea.»

Quan Jesús arribà,

ja feia quatre dies que Llàtzer estava en el sepulcre.

Marta, quan va saber que Jesús arribava, isqué a rebre'l.

Maria es quedà en casa.

Marta digué a Jesús:

«Senyor, si haguéreu estat aquí,

el meu germà no s'hauria mort,

però fins i tot ara sé

que Déu vos concedirà tot allò que li demaneu.»

Jesús li diu:

«Jo soc la resurrecció i la vida,
i els qui creuen en mi, encara que muiren, viuran,
i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai.
¿Ho creus, això?»

Ella li diu:

«Sí, Senyor:
Jo crec que vós sou el Messies,
el Fill de Déu que havia de vindre al món.»

Jesús es commogué profundament i es contorbà.
Llavors preguntà:

«¿On l'heu posat?»

Li diuen:

«Veni a veure-ho, Senyor.»

Jesús es posà a plorar
Els jueus deien:

«Mireu com l'amava.»

Altres deien:

«Este home que obrí els ulls al cego,
¿no hauria pogut evitar que Llätzer morira?»

Jesús, commogut una altra vegada, arribà on estava el sepulcre.
Era una cova tancada amb una llosa.

Jesús digué:

«Lleveu la llosa.»

Marta, la germana del difunt, diu a Jesús:

«Senyor, ja fa mala olor; fa quatre dies que és mort.»

Jesús li respon:

«¿No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?»

Llavors llevaren la llosa.

Després Jesús alçà els ulls al cel i digué:

«Pare, vos done gràcies perquè m'heu escoltat.
Ja sé que sempre m'escolteu,
però dic això perquè ho sàpia la gent que em rodeja
i creguen que sou vós qui m'heu enviat.»

Havent dit això cridà fort:

«Llätzer, ix fora.»

I el mort va eixir.

Tenia els peus i les mans lligats
amb les benes d'amortallar
i la cara lligada amb un mocador.
Jesús els diu:

«Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

Molts dels jueus que havien anat a casa de Maria
i veren el que va fer Jesús,
cregueren en ell.

Paraula del Senyor.